

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/462/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717201370
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6717201370.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., vo veci oprávneného O. L., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom D. X, XXX XX W. proti povinnej S. M., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom F. XXXX/XXX, XXX XX N., o výkon rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletým X. L., nar. XX. XX. XXXX, trvalým pobytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N., so sídlom U. U. X, XXX XX N., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12Em/2/2017-148 zo dňa 24. augusta 2017 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 24. augusta 2017 zamietol návrh otca (oprávneného, pozn. odvolacieho súdu) na výkon rozhodnutia (prvý výrok) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov výkonu rozhodnutia (druhý výrok). Z dôvodov uznesenia vyplýva, že maloletý X. L. bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/323/2010-408 zo dňa 11. 07. 2012 v spojení s dopĺňacím rozsudkom toho istého súdu č. k. 5P/323/2010-422 zo 17. 07. 2012 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/102/2012 zo dňa 29. 11. 2012 zverený do osobnej starostlivosti matky. Styk otca s maloletým bol upravený na každý párný týždeň od piatku 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec je povinný dieťa v stanovenú hodinu pred bytom matky prevziať a v stanovenú hodinu ho opäť pred jej bytom vrátiť, pričom matka je povinná dieťa na stretnutie s otcom riadne a načas pripraviť. Podaním doručeným súdu prvej inštancie 06. 02. 2017 navrhol otec nariadenie výkonu rozhodnutia tvrdiac, že matka maloletého rozhodnutia súdu ani mediačnú dohodu o úprave styku maloletého s otcom dlhodobo, od roku 2010, nerešpektuje. Okresný súd dňa 31. 03. 2017 matku vyzval na podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu a na dodržiavanie súdom upraveného styku maloletého dieťaťa s jeho otcom a upozornil ju na následky neplnenia týchto povinností v zmysle § 379 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku. Matka v písomnom vyjadrení z 18. 04. 2017 tvrdenia otca z návrhu poprela. Poukázala na to, že otec nikdy neprišiel maloleté dieťa prevziať ani odovzdať pred jej byt v zmysle súdneho rozhodnutia, ale o ulicu ďalej, alebo pri dome susedov, aby si mohol odovzdávanie natáčať na kameru. Dieťa je otcovi odovzdávané, keď je zdravé a môže cestovať 250 km do W. a späť. Otec maloletého bol vždy včas informovaný o tom, že zdravotný stav dieťaťa cestovanie nedovoľuje, no napriek tomu pricestoval, aby na matku podal trestné oznámenie. Nepomohli ani doklady od lekárov, ktoré otec obratom požadoval, pričom všetky potrebné informácie o zdravotnom stave dieťaťa sú u detskej ošetrojúcej lekárky, u ktorej sa otec o zdravotnom stave maloletého pravidelne informuje.

Kolíznym opatrovníkom maloletého pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa matky maloletého dieťaťa súdnemu rozhodnutiu a poskytovaní súčinnosti pri preverení týchto dôvodov v zmysle § 3 a § 5 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. v spojení s § 380 a § 388 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len

„CMP“) zistil, že styk maloletého s otcom sa nerealizuje len v prípade choroby dieťaťa, ktorú matka otcovi deklaruje potvrdením od lekárov a včasným informovaním vopred. Maloletý je otcovi odovzdávaný v zmysle právoplatných rozhodnutí.

Okresný súd s poukazom na § 370 ods. 1, § 372, § 376 ods. 1, § 378, § 379 ods. 1, 2, § 380 CMP, článok 9 bod 3 Dohovoru o právach dieťaťa a § 3 ods. 1, 2, 4, 5 vyhl. č. 207/2016 Z. z. v dôvodoch uznesenia vysvetlil, že predpokladom nariadenia výkonu rozhodnutia je aktívna účasť súdu zameraná na dobrovoľné plnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia alebo schválenej dohody. Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia je viesť povinného k dobrovoľnému si plneniu povinností vyplývajúcich zo súdneho rozhodnutia. Súd však musí posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv a povinností oprávneného rodiča vyplývajúcich z vykonateľného rozhodnutia. Zdôraznil povinnosť súdu zisťovať, z akého dôvodu sa upravený styk nerealizuje a akú mieru viny na jeho nerealizovaní má povinný aj oprávnený rodič aj maloleté dieťa. Zdôraznil záujem maloletého dieťaťa, ktoré výkonom rodičovských práv a povinností nesmie byť vystavené negatívnym vplyvom.

Súd prvej inštancie zistil nedôvodnosť návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia vychádzajúc nielen z tvrdení matky maloletého dieťaťa, ale aj z podanej správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny N.. Tvrdenia otca o potrebe nariadenia výkonu rozhodnutia neboli preukázané, naopak nebol splnený základný zákonný predpoklad nariadenia výkonu rozhodnutia, ktorým je dobrovoľné neplnenie povinnosti uloženej vykonateľným súdnym rozhodnutím matkou maloletého. Pre nariadenie výkonu rozhodnutia je rozhodujúcim obdobie od doručenia výzvy súdu povinnej na dobrovoľné plnenie povinností, pričom v zmysle judikatúry by malo ísť o porušenie opakované. Povinná v tomto období, čo vyplýva z vykonaného dokazovania, opakovane neporušila povinnosti vyplývajúce z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. K realizácii stretávania otca s maloletým dochádzalo v zmysle vykonateľných rozhodnutí, okrem prípadov ochorenia maloletého. Povinnej preto nebolo možné uložiť pokutu ani nariadiť zastavenie vyplácania rodinných prídavkov, ktorých predpokladov je bezvýslednosť výzvy súdu v zmysle § 379 ods. 1 CMP.

V závere rozhodnutia okresný súd poukázal na potrebu rozlíšenia rodičovskej od partnerskej roviny vzťahu, keď záujem dieťaťa stojí nad všetkými inými záujmami, vrátane záujmu rodičov.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože návrh oprávneného bol zamietnutý a povinná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, ani jej žiadne trovy konania nevznikli.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal oprávnený (otec maloletého) včas odvolanie s poukazom na § 201 a § 205 ods. 2 písm. d), f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tvrdiac, že súd prvej inštancie rozhodol diskriminačne v zmysle § 37 CMP, v rozpore s § 35 a 36 CMP, iba podľa účelového zavádzania a klamstiev povinnej (matky maloletého dieťaťa). K odvolaniu ako dôkaz na vyvrátenie tvrdenia povinnej, že oprávnený nikdy neprišiel maloletého prevziať - odovzdať pred dom matky pripojil DVD s pomenovaním F. T. aspoň za posledných 6 mesiacov. Poprel tiež tvrdenie povinnej, že k styku oprávneného s dieťaťom dochádza vždy, keď je dieťa zdravé, a keď zdravé nie je, je oprávnený o tom včas informovaný. Poukázal pritom na podrobne zdokumentované (tabuľkovou formou, pozn. odvolacieho súdu) neodovzdanie dieťaťa od roku 2009 až do roku 2017, obsahujúce všetky konkrétne dátumy marenia výkonu úradného rozhodnutia, kde 100 % neexistujú žiadne ospravedlniteľné dôvody na strane povinnej. Disponuje aj DVD s pomenovaním P. Q. XX. XX. XXXX, kedy matka konala účelovo a tendenčne napriek informácii, že otec so X. zostáva vo N.. Okresný súd podľa odvolateľa účelovo a tendenčne poskytol iba extrémne malý priestor na objektívne vyhodnotenie plnenia uznesenia povinnou, aby mohol rýchlo vec obratom zamietnuť. Zaslal jej totiž výzvu na plnenie a následne sa obratom po 4 mesiacoch spýtal oprávneného, či v tejto krátkej lehote matka porušuje uznesenie. Bolo by naivné si myslieť, že povinná bude výzvu na plnenie po jej prevzatí výrazne porušovať, pokiaľ odvolací orgán nerozhodne inak. Napriek tomu sa o porušenie pokúsila 24. 03. 2017, kedy konala s jasným úmyslom dieťa neodovzdať, čo vyplýva z DVD. Súdu prvej inštancie tiež vytkol, že opomenul zhodnotiť všetky udalosti marenia výkonu úradného rozhodnutia povinnou od roku 2009 do roku 2017.

Podľa podaných trestných oznámení vytkol, že okresný súd vo veci nekoná a objektívne nezhodnocuje všetky dôkazy v trestnom aj občiansko-súdnom konaní. Jeho rozhodnutie odvolateľ považuje za nezákonné a neprávoplatné, nakoľko Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny N. nie je procesne spôsobilým účastníkom konania, keďže stratil právnu subjektivitu k 31. 12. 2014. V rozpore s novelizáciou zákona o rodine od 01. 01. 2016 súd prvej inštancie do dnešného dňa nezabezpečil v konaní pred súdom ochranu práv maloletého X. zabezpečením jeho zastupovania kvalifikovaným advokátom a v rozpore s článkom 12 Dohovoru o právach dieťaťa nezistil slobodný názor mal. X. a nevytvoril rozhodovacou činnosťou podmienky pre jeho zistenie. Navrhol preto nariadenie výkonu rozhodnutia a uloženie pokuty matke.

Po podaní odvolania, dňa 08. 11. 2017 odvolateľ doručil súdu prvej inštancie správu o realizácii súdom upraveného styku zo 06. 11. 2017, ktorej prílohou bol aktuálny zoznam dátumov styku otca s dieťaťom v rokoch 2008 až 2017.

3. Povinná ani kolízny opatrovník maloletého dieťaťa sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili (§ 373 ods. 3 Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“).

4. Nakoľko odvolateľ v odvolaní zo dňa 21. 09. 2017 odkázal na § 205 ods. 2 písm. d), f) O. s. p., odvolací súd pripomína, že Občiansky súdny poriadok bol zrušený k 30. 06. 2016 a od 01. 07. 2016 nadobudli účinnosť dva nové procesné kódexy, a to Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z.) a Civilný mimosporový poriadok (zákon č. 161/2015 Z. z.), ktoré je potrebné v zmysle ich prechodných ustanovení (§ 470 ods. 1 CSP a § 395 ods. 1 CMP) aplikovať aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia ich účinnosti (s výnimkami uvedenými v § 471 CSP a v § 396 CMP).

5. Odvolací súd po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2, § 362 ods. 1 CSP a § 377 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie (§ 65, § 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 177 ods. 2 písm. c) CSP a § 374 CMP) dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho v zmysle § 387 CSP potvrdil. Odvolací súd sa (v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP) stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, čím spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v § 236 a analogicky v § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami oprávneného v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

6. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je upravený v § 370 a nasledujúcich CMP tak, že na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti CMP, ak nie je ustanovené inak; súd rozhoduje uznesením. Zo súdneho spisu vyplýva, že okresný súd podľa § 379 CMP písomne vyzval povinnú, aby sa dobrovoľne podrobila vykonateľnému exekučnému titulu a upozornil ju na následky neplnenia.

7. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravený vo štvrtjej časti Civilného mimosporového poriadku je osobitným typom konania, ktoré pozostáva z dvoch fáz, a to z nariadenia výkonu rozhodnutia a z uskutočnenia výkonu rozhodnutia, medzi ktorými prebieha mediačná fáza personálnej exekúcie. Tento postup prichádza do úvahy jedine ak dôjde k neplneniu či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Rodič, ktorý nemá u seba dieťa, je oprávneným a ten, ktorý dieťa u seba má, je povinným. Podrobnosti tohto typu výkonu rozhodnutia upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Účastníkom konania o výkone rozhodnutia je aj maloletý (§ 372 CMP).

8. Oprávnený môže podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul. V zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/323/2010-408 zo dňa 11. 07. 2012 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/102/2012 zo dňa 20. 09. 11. 2012 (ktorých fotokópie sú založené v súdnom spise) je otec oprávnený stretávať sa s mal. X. L. každý páry týždeň od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec je povinný v stanovenú hodinu dieťa pred bytom matky prevziať a v stanovenú hodinu ho opäť pred jej bytom vrátiť. Matke bola uložená povinnosť dieťa na stretnutie s otcom riadne a načas pripraviť. Rozhodnutie sa stalo právoplatným 29. 11. 2012, čo odvolací súd zistil lustráciou v elektronickom súdnom registri. Konanie o výkon rozhodnutia bolo začaté 06. 02. 2017. Z tabuľkového prehľadu vypracovaného oprávneným vyplynulo, že styk otca a dieťaťa bol realizovaný aj v čase jarných prázdnin od 25. 02. do 04. 03. 2017 a v čase letných prázdnin od 15. 07. do 31. 07. a od 16. 08. do 31. 08., teda nad rámec stretávania vyplývajúceho z exekučného titulu. Podľa odvolateľa nedošlo k realizácii jeho styku s mal. X. počas víkendu od 24. 03. do 26. 03. 2017. Oprávnený tvrdil, že podľa lekárskej správy nebol žiadny dôvod na neodovzdanie dieťaťa. Z dokumentácie, ktorú otec predložil vyplýva, že dňa 23. 03. 2017 o 12.09 hod. matka dieťaťa jeho otcovi oznámila, že bola kontaktovaná zástupkyňou riaditeľky X. školy, ktorá chce, aby prišla po X., lebo mu je zle, bolí ho brucho a hlava, keď sa to nezlepší, pôjde k doktorke a dá otcovi potom vedieť, či bude schopný cestovať. Následne o 12.45 hod. otec matku prostredníctvom sms požiadal o kópiu lekárskej správy, kde bude napísané, že otec si dieťa nesmie prevziať, o oznámenie hodiny, o koľkej bola kontaktovaná paňou zo školy (aj jej meno), aj o koľkej hodine išla na vyšetrenie

so X.. Dňa 24. 03. 2017 o 8.25 hod. povinná cez sms oprávnenému oznámila, že so X. boli včera na pohotovosti, vysvitlo, že mu bolo zle z úrazu M., ktorý mu nechtiac spôsobil žiak z inej triedy, keď otváral dvere. Chlapec má 48 hodín v klude ležať, lebo je podozrenie na slabý E. P., musí byť pozorovaný. Z tohto dôvodu otec nemusí zbytočne cestovať, X. zostáva doma. Zo správy Nemocnice N., a. s., vyhotovenej 23. 03. 2017 o 19.21 hod. v I. ambulancii vyplýva, že maloletý X. L. bol lokálne ošetrovaný, doporučené bolo šetrenie, analgetiká p. p., sledovať vedomie, prebudiť počas spánku 2-krát, pri zhoršení stavu alebo opakovaní ťažkostí kontrola v ambulancii ihneď. V piatok 24. 03. 2017 o 15.05 hod. oprávnený otec prostredníctvom telekomunikačného zariadenia matke oznámil, že čaká už 5 minút a opýtal sa, kde je X., keď matku písomne upozornil, že nie je žiadny dôvod na neodovzdanie dieťaťa, postará sa, ako už písal, o neho aj tu vo N., ubytko aj veci má. O 15.45 hod. jej napísal, že odchádza podať trestné oznámenie, čo aj urobil, ako vyplýva zo zápisnice o trestnom oznámení, napísanej na OR PZ Zvolen pod sp. zn. ČVS ORP-200/1-VYS-ZV-2017. Odvolací súd tieto skutočnosti nemôže vyhodnotiť ako neuskutočnenie styku otca s maloletým dieťaťom bez vážnych dôvodov, lebo tieto existovali na strane dieťaťa. Dieťa navštívilo pohotovostnú lekársku službu vo štvrtok 23. 03. 2017 s podozrením na E. P. a ako vyplýva z predloženej lekárskej správy, bol mu doporučený klud na lôžku, nie jeho presuny bez ohľadu na to, či by išlo o presun do W. alebo „iba“ o presun v rámci N.. Povinná oprávnenému skutočnosť, že dieťa nemôže realizovať styk so svojím otcom oznámila v dostatočnom časovom predstihu v dopoludňajších hodinách dňa 24. 03. 2017. Nikto nepopiera rodičovské práva otca dieťa ani skutočnosť, že sa vie o dieťa postarať. Ako však zdôrazňuje sám oprávnený, je potrebné rešpektovať záujem maloletého dieťaťa a pri dieťati s podozrením na E. P. v jeho záujme nie je vhodný akýkoľvek presun. Vzhľadom na oneskorené odovzdanie dieťaťa o 15, resp. 30 minút v dňoch 10. 03. 2017 a 07. 04. 2017 je potrebné upozorniť obidvoch rodičov na potrebu dodržiavania súdneho rozhodnutia a zabezpečenia si svojich povinností tak, aby dochádzalo k odovzdaniu a prevzatíu dieťaťa načas. Na druhej strane je potrebné aj pri realizácii úpravy styku rodiča a dieťaťa prejavíť u každého zo zainteresovaných primeranú dávku tolerancie a zohľadniť aj nepredvídateľné udalosti (či už na strane oprávneného, na strane povinnej alebo u maloletého X.), ku ktorým v dennom živote bežne dochádza (napr. nepriaznivá dopravná situácia). Nad rámec odvolací súd udáva, že podľa prehľadu poskytnutého oprávneným v roku 2016 nebolo dieťa odovzdané matkou otcovi v čase jeho hospitalizácie počas víkendov 08. 04. až 09. 04. a 15. 04. až 16. 04. 2016, kedy otec navštívil v nemocnici dieťa trpiace opakovaným E. N. F. a 22. 04. 2016 podľa samotného otca nedošlo k odovzdaniu dieťaťa, ktoré muselo byť iba v domácom prostredí matky. Dôvod, prečo nebolo dieťa údajne odovzdané počas víkendu 01. 07. až 03. 07. 2016 z tohto prehľadu zrejmy nie je. Následne však bolo dieťa u otca počas prázdnin od 15. 07. do 31. 07., od 16. 08. do 31. 08. 2016 a cez Vianoce 23. 12. až 28. 12, hoci takýto rozsah úpravy styku z vykonateľného rozsudku - exekučného titulu nevyplýva.

Oprávnený v odvolaní poukázal na krátkodobé plnenie povinnosti matkou (v rozsahu 4 mesiacov) po obdržaní výzvy zo strany súdu. Z prehľadu priebehu a frekvencie styku s maloletým ale vyplýva, že tento prebieha nielen počas párných víkendov v zmysle súdneho rozhodnutia. V konaní súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil žiadne vady, ktoré by mali za následok nesprávne súdne rozhodnutie. Rýchlosť konania je v záujme všetkých zúčastnených a vyplýva aj z charakteru veci, keďže ide o vec starostlivosti o maloleté dieťa.

K údajnej strate právnej subjektivity Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, namietanej odvolateľom odvolací súd len stručne udáva, že zákonom č. 310/2014 Z. z. zo 14. 10. 2014 bol menený a doplnený zákon č. 453/2003 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Podľa jeho § 2 písm. c) medzi orgány štátnej správy v oblasti sociálnych vecí a služieb zamestnanosti patrí aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako preddávková organizácia zapojená na rozpočet ústredia s pôsobnosťou pre celý obvod jedného okresu alebo viacerých okresov v rámci územného kraja (§ 5 ods. 1, 2). Podľa ods. 5 § 5 písm. a) bod 1 tohto zákona má úrad spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci v rozsahu svojej pôsobnosti. Na uvedenú právnu úpravu nadväzuje § 73 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka podľa osobitného predpisu, ktorým je podľa poznámky č. 17 myšlený § 31 Zákona o rodine. Tým je zabezpečené riadne zastupovanie dieťaťa v súdnom konaní.

Článok 12 Dohovoru o právach dieťaťa zakotvuje právo dieťaťa slobodne vyjadrovať názory vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú. Nakoľko medzi oprávneným a povinnou dochádza k realizácii právoplatného súdneho rozhodnutia a ani jeden rodič netvrdil, že týmto spôsobom je najlepší záujem maloletého X. ohrozený, nebolo v tomto súdnom konaní potrebné zisťovať názor maloletého X. na

otázku, či sa so svojím otcom chce stretávať (ani jeden rodič netvrdil opak), či je styk s jeho otcom realizovaný alebo nie.

9. Aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie postupoval správne, vychádzal zo správneho ustanovení zákona § 52 a § 57 CMP (aj keď ich v odôvodnení uznesenia neoznačil ani necitoval), preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne aj v tejto časti.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania je založené na ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a ust. § 57 CMP, v zmysle ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania podaný nebol.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).